

1. TEKEN

Froekje

“Oké meiden,” begint Paulien, de scoutingleidster, en ze kijkt de kring van gidsen rond. Ze zitten buiten bij de vuurplaats. Froekje is zo nieuwsgierig. Ze wiebelt met haar blote benen tegen Mies aan. Wat is het heet! Stom dat ze haar uniform heeft aangetrokken. De meeste meiden dragen gewoon een T-shirt. Alleen Mies en zij zitten te puffen met die lange mouwen en das.

“Zoals jullie weten gaan we volgende week op zomerkamp. Deze keer is Drenthe onze bestemming. Dwingeloo.” Paulien glundert als ze verder vertelt: “Het is daar prachtig! Veel bossen, wat kleine meertjes en er is een heel mooie plek waar we onze tenten op kunnen zetten.”

“Tenten?” Mies is opgesprongen.

Ze heeft pas drie keer meegedraaid met Scouting De Elementen en bijna alles voor haar is nieuw. Froekje trekt Mies terug. “Zodra je gids bent,” legt ze uit, “slaap je met je eigen ronde in een tent. Een ronde is gewoon een andere naam voor je eigen groepje.”

Voor Froekje is het kamperen ook nieuw. Eigenlijk hangt ze met haar elf jaar net tussen de kabouters en gidsen in, maar omdat er gidsen te kort waren mocht ze al eerder doorstromen. Wel spannend, want in de nieuwe groep zijn de meiden wel twaalf, dertien of veertien.

“Meiden,” gaat Paulien verder, “de overige informatie krijgen jullie per mail. Nu gaan we aan de slag. Iedere ronde gaat zo het bos in om een stok te zoeken waar je een punt aan kunt slijpen. Later moet daar een vlag aankomen. Die nemen we mee naar Drenthe.”

“Ik doe eerst dit zweetding uit hoor.” Froekje heeft het bovenste knoopje losgemaakt en trekt de zandkleurige blouse over haar hoofd. Even blijft er een knoopje hangen achter een van haar vlechten, maar dan is-ie uit. Zo, hèhè, stukken beter! Met haar arm veegt ze het zweet van haar voorhoofd. Ze heeft er een blauw hemdje onder. Niet veel later loopt ook Mies in haar hemd en trekken ze met Lisa, Renske en Thyrza het bos in.

“Ik heb zo’n zin,” danst Mies. Haar bruine krullen deinen op en neer. Froekje grinnikt.

“Zo’n zin in het kamp.” En hop, daar doet Mies een radslag. Ze landt vlak bij een mooie stevige lange tak, die ze meteen opraapt. “TADAAA, mijn stok!”

“Hé, nog zo een,” roept Froekje. Ze rent een paar stappen verder en duikt onder een laaghangende struik. Als ze naar de tak graait, blijkt die vast te zitten. Met een beetje gewriemel heeft Froekje ‘m los en komt overeind. Leunend op hun nieuwe wandelstok scharrelen ze terug richting het clubgebouw.

“Wij gaan vast!” roept Mies naar de andere drie meiden.

Froekje krabbelt aan haar linkerknie. “Zullen wij er allebei ringen in kerven? Ik elf en jij tien. Die staan voor onze leeftijd. En dan bovenaan onze initialen?”

“Ini-wát? En wat loop je trouwens te krabben. Muggenbulten?”

“Initialen, de eerste letters van je voor- en achternaam.” Froekje wrijft in haar nek. Ze heeft inderdaad opeens...